

dommer i gentagne 3-års perioder har overskredet loftet med betydelige beløb.

For at sikre offentligheden mulighed for indsigt finder udvalget det væsentligt, at Bibeskæftigelsesnævnets afgørelser om konsekvensen af overskridelser af loftet offentliggøres. Offentliggørelsen bør ske i anonym form.

Udvalget peger endvidere på, at der i tilfælde af alvorlige loftoverskridelser efter omstændighederne kan være grund til at anvende retsplejelovens disciplinærbestemmelser for dommere.

4.4.7. Udvalget foreslår endelig en overgangsordning for indførelsen af et loft for biindtægter, således at loftet på 50 % af lønnen i hovedstillingen ikke træder i kraft fuldt ud med det samme. Udvalget foreslår, at loftet skal være på 75 % i år 1-3 efter lovens ikrafttræden, hvilket indebærer, at dommerne i de første 3 år, efter at loftet for biindtægter er trådt i kraft, kan opbære biindtægter på højst 75 % af lønnen.

Udvalget finder, at en overgangsperiode af den anførte længde er nødvendig for at sikre tilstrækkelig tid til en tilpasning af dommernes bibeskæftigelse og biindtægter. Udvalget lægger vægt på, at brugerne får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye situation, hovedsageligt således at der inden for de forskellige typer af bibeskæftigelse kan findes andre dommere end dem, der hidtil har været anvendt. Endvidere lægger udvalget vægt på, at de dommere, der i dag har biindtægter, der overstiger det foreslåede loft, får en rimelig tid til tilpasning ved at nedtrappe af bibeskæftigelsen og biindtægterne, således at det i praksis bliver muligt at overholde loftet.

4.4.8. Justitsministeriet er enig i de synspunkter og forslag, der er fremsat af udvalgets flertal. Det er efter Justitsministeriets opfattelse ønskeligt ud fra et hensyn til domstolenes almindelige omdømme, at der sker en spredning af bibeskæftigelsen først og fremmest fra højesteretsdommere til dommere i de lavere retsinstanser, men også internt mellem bl.a. højesteretsdommerne. Justitsministeriet er enig i, at et loft over den enkelte dommers samlede indtægter ved bibeskæftigelse vil være en effektiv og praktisk løsning.

Justitsministeriet kan tiltræde forslaget fra udvalgets flertal om, at det foreslåede loft skal gælde for al bibeskæftigelse, der varetages af dommere, med undtagelse af indtægter fra forfattervirksomhed, bibeskæftigelse i de særlige domstole samt indtægter i de første 3 år fra tiltrædelsestidspunktet for så vidt angår bibeskæftigelse i hverv, hvor det ved lov er bestemt, at en dommer skal medvirke. For så vidt angår spørgsmålet om også at undtage hele det arbejdsretlige konflikthåndteringssystem er Justitsministeriet enig med

flertallet i, at den gældende ordning for konflikthåndtering på det danske arbejdsmarked vil kunne oprettholdes efter en gennemførelse af forslaget. Konfliktløsningen, herunder de faglige voldgifter, vil også fortsat i vidt omfang kunne varetages af højesteretsdommere, men arbejdsmarkedet parter må anvende en bredere kreds af dommere eller dommere fra lavere instanser i højere grad end i dag.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets (flertallets) lovudkast. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til retsplejelovens § 47 b og § 47 c, stk. 4), og § 2, stk. 2, samt bemærkningerne hertil.

4.5. Udpegning af dommere til bibeskæftigelse, der indebærer tvistløsning

4.5.1. Udvalget har kortlagt, hvorledes dommere i dag udpeges til bibeskæftigelse. Kortlægningen viser, at dommere udpeges til bibeskæftigelse på en række forskellige måder.

Udpegning af dommere til bibeskæftigelse i offentlige råd og nævn samt i de særlige domstole sker i henhold til lov eller forskrift udstedt i medfør af lov.

Udpegning af dommere til hverv i offentlige råd og nævn sker normalt i henhold til bestemmelser i lovgivningen, hvorefter hverv som formand, næstformand eller ordinært medlem skal varetages af en person, der er dommer eller opfylder betingelserne for udnævnelse til dommer. Kravet om dommermedvirken er formuleret på en række forskellige måder i hjemmelsgrundlaget for de enkelte råd og nævn, herunder anvendes både betegnelsen »dommer«, »byretsdommer«, »landsdommer« og »højesteretsdommer«.

I enkelte tilfælde udpeges dommere til hverv i offentlige råd og nævn, selv om der i lovgivningen ikke er stillet krav om, at hvervet skal varetages af en dommer. I så fald udpeges dommerne normalt efter en bestemmelse om, at hvervet skal varetages af en jurist. Det forekommer derimod kun meget sjældent, at dommere udpeges til hverv, hvor der ikke i det pågældende regelsæt stilles krav om en juridisk uddannelse.

Er det i lovgrundlaget for et offentligt råd eller nævn blot bestemt, at et hverv skal varetages af »en dommer«, synes der ikke at være nogen fast praksis for, om der udpeges en byrets-, lands- eller højesteretsdommer.

Udpegning af dommere til hverv i offentlige råd og nævn foretages almindeligvis af den myndighed, som det pågældende råd og nævn hører under. Udpegning af en dommer sker i praksis ofte således, at myndigheden anmoder Domstolsstyrelsen om at indstille en dommer til hvervet, hvorefter Den Danske Dommer-